

кадрів, чи, наприклад, у школах, де давно зникла шкільна медицина, тому планувати програми по зміцненню здоров'я школярів нікому. Або ж в органах самоврядування, якби такі ж програми реалізувалися й для громад. Чи, наприклад, фахівцями з інфекційного контролю в лікарнях (аби керівники були в цьому зацікавлені). Вони згодні, ми навчаємо їх цьому, але ж як працевлаштувати їх на посади, котрих не існує, за фахом, не адаптованим до сьогодення, хоч і передбаченим у Класифікаторі професій, та штатних розписах ніби зацікавлених в них установ?

УДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я

Семенова Л.С., Зайцев В.В.

Дніпровський державний медичний університет, м. Дніпро

Важливим чинником підвищення рівня громадського здоров'я є покращення медичної допомоги населенню. Однією з вагомих складових покращення якості та ефективності надання медичної допомоги становить підвищення кваліфікації медичних працівників, а також удосконалення підготовки майбутніх лікарів. З іншої сторони якість та ефективність надання медичної допомоги визначається не тільки високою кваліфікацією та професійною компетентністю медичних працівників різних спеціальностей, а й їх особистими особливостями, установками, мотивацією, психоемоційним та фізичним станом. Лікування багатьох захворювань неможливе без урахування соціально-психологічних особливостей особистості, взаємовідносин із навколишнім середовищем, що вимагає від лікаря вміння будувати довірчі стосунки з пацієнтом.

Единбурзька декларація Всесвітньої федерації медичної освіти стверджує, що кожен пацієнт повинен мати можливість зустрітися з людиною, навченою бути уважним слухачем, уважним спостерігачем, ефективним клініцистом, а також людиною, яка дуже сприйнятлива у сфері спілкування в особі лікаря.

Українська система освіти заснована на принципах гуманізму та культурного різноманіття. Радикальні зміни, які впроваджуються в українській вищій медичній освіті, були спричинені процесом інтеграції країни до Європейського Співтовариства, це передбачає більшу мобільність студентів, більш ефективно міжнародне спілкування, кращій доступ до інформації та більш глибоке взаєморозуміння. Для підготовки професійних лікарів з високими моральними якостями важливо розуміти найкращі досягнення світу в цій галузі. Так, вивчаючи історію медицини, студенти збагачують свій загальнокультурний та медичний світогляд, що допомагає оволодіти професією, зберігати відданість їй, бути відповідальними перед громадою, об'єднувати різні галузі науки. Водночас ця наука допомагає здобувати та розвивати знання, що є складовими мистецтва медицини: гуманізм, альтруїзм,

Для вивчення загальних знань студентів про вчених-медиків та ціннісної орієнтації майбутніх лікарів було проведено опитування серед студентів 1-го, 3-го, 4-го та 6-го курсів (загалом 205 студентів) ДЗ «Дніпропетровська медична академія Міністерства охорони здоров'я України». Аналіз мотивацій професійного вибору показав, що вони різні, залежно від року та факультету навчання. Так, для студентів 1 курсу основними причинами вибору медичної професії було бажання допомагати людям і собі, сприяти розвитку медицини і, нарешті, добре заробляти. У студентів 3 курсу стоматологічного факультету виявляли здебільшого матеріальні мотиви вибору професії:

престиж, можливість допомогати батькам матеріально, а вже потім - бажання лікувати людей. У студентів старших курсів, 4-го та 6-го курсів медичного факультету серед мотивів вибору професії переважають самозабезпеченність, незалежність, можливість бути корисним для суспільства та добре заробляти. Завдяки обраній професії студенти хочуть стати кваліфікованими практиками, утвердитися в суспільстві, отримати хороший соціальний статус.

Вищезазначені результати підтверджуються відповідями на питання в такій анкеті: “Якими якостями повинен володіти сучасний лікар?”. Більшість респондентів усіх курсів навчання відповіли, що лікар повинен бути кваліфікованим практиком. Але в той же час студенти лікувального факультету частіше ніж студенти-стоматологи відзначають необхідність таких гуманних якостей у лікаря, як емпатія, милосердя, терпіння, толерантність та безкорисливість .

За результатами опитування 60% студентів були недостатньо поінформовані про вітчизняних лікарів.

Тому так важливо використовувати приклади діяльності лікарів, які жили і працювали в Україні для морального виховання студентів-медиків.

Отже, історія медицини відіграє важливу роль у формуванні професійних компетенцій майбутніх лікарів, сприяє накопиченню спеціальних медичних знань та розвиває здатність застосовувати їх на практиці, а також формує особистість майбутнього лікаря на основі загальних принципів людяності.

Для покращення морального виховання студентів-медиків ми пропонуємо:

1. Заснувати науково-методичний центр з морального виховання студентів-медиків;
2. Створити електронний банк методичної та спеціальної літератури з морального виховання студентів-медиків;

3. Забезпечити проведення регулярних on- line семінарів для викладачів з морального виховання студентів-медиків.

ЩОДО ПРОБЛЕМ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ВИЩОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЛЯ ПРОФІЛАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

*Сердюк А.М., Полька Н.С., Горваль А.К.,
Черниченко І.О., Петренко О.Д.*

**Державна установа «Інститут громадського здоров'я
ім. О.М. Марзєєва НАМН України», м. Київ**

ДУ «Інститут громадського здоров'я ім. О.М. Марзєєва НАМН України» від початку свого заснування і до сьогодні забезпечував країну високопрофесійними фахівцями в галузі профілактичної медицини. Інститут завжди йшов у ногу з часом застосовуючи найсучасніші знання, методики, обладнання, дослідження, програми та інше, це ж стосувалося і підготовки кадрів. Наразі склалася складна ситуація щодо реалізації плану підготовки наукових кадрів в усіх Установах НАМН України, що пов'язано зі зміною та недосконалістю законодавства в цій сфері. Особливо проблема загострюється внаслідок покладання на наукові установи запровадження освітнього процесу, що веде за собою необхідність збільшення навантаження функціональних обов'язків на наукових співробітників /окрім наукової роботи покладається функція освітня - проведення лекцій, практичних та лабораторних занять/, а також на самі Установи щодо організації освітнього процесу /створення проєктних груп для розробки навчальних програм, організації випускових кафедр, які забезпечують функціонування освітнього процесу, ведення